

Dr. Daróczy Gabriella (EKKE)

AZ ÚJ KÖNYV-FORMÁK TANTÁRGYPEDAGÓGIAI MEGÚJÍTÓ HATÁSA

Kulcsszavak: olvasási készségek, képi narráció, motiváció

A XXI. század szociális és kulturális környezeti változásai határhelyzetbe hozták az iskolai képességfejlesztést. Ez egyrészt a tudás kódolásában bekövetkezett galaktikus váltással függ össze, melynek során a Gutenberg-galaxisból átléptünk a Neumann-galaxisba, másrészt a képi elbeszéléseknek a(z újra)felértékelődésével. E két hatásrendszer az olvasási kedv megteremtését, a szövegértési készség fejlesztését és fenntartását célzó pedagógiai kultúra, valamint a módszerek, eljárások megújulását igényli a pedagógusoktól. A PISA-felmérések egyik fókuszpontjában álló „literacy”, azaz az olvasástudás, olvasáskultúra az egyénnek a „társadalmi életben való részvételét” alapvetően határozza meg (Csapó 2002). Nem mindegy tehát a lépésváltás eredményessége.

A kortárs könyvkiadás markánsan mutatja a változó környezet hatásait: az illusztráció esztétikai és narratív szerepe öröndetes módon felértékelődött a nyomtatott könyvek piacán. Már nem egyszerűen illusztrált könyveket vehet kézbe a gyermek, hanem olyan kiadványokat is, melyekben a narráció kizárólag képi. Az olvasás mint technika/taktika eredményességét megalapozó gyermeki érdeklődés felkeltésében ezek a kompozíciók sokat ígérnek. A könyv ugyanakkor tárgyként is paradigmaticus változásokon ment át: kódolása a XXI. századra eddig ismeretlen mechanikus, procedurális, programszerű jellemzők alapján zajlik.

Az előadásban néhány könyvtárgy esztétikai megközelítésével szeretnék módszertani ajánlásokat megfogalmazni arra, miként lehet e kiadványokkal és technomédiákkal osztálytermi körülmények között eseményné tenni a gyerekek számára a narratívával való találkozást.
